

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 79; fremsættelsen findes i tidenden sp. 461).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Carl P. Jensen: Den debat, der den 19. maj i år fandt sted her i tinget, da den højtærede indenrigs- og boligministers forslag til lov om boligforholdene var til første behandling, kan næppe have efterladt det indtryk hos nogen, at der her var tale om et lovforslag, der ville få en let gang gennem udvalget og tinget iøvrigt. Ingen kunne være i tvivl om, at stærkt modstridende interesser dengang kom til orde, selvom man tilsagde den højtærede indenrigs- og boligminister et redeligt og loyalt samarbejde med det formål at nå frem til et resultat.

Allerede ved det første udvalgsmøde lå det i luften, at man her stod overfor et lovgivningsarbejde, der ville stille store krav, et lovgivningsarbejde af et format, der ikke er hverdagskost for tinget. Selvom ingen har erkendt det, tror jeg, man inderst inde måtte indrømme, at det var med en vis berettigelse, den højtærede indenrigs- og boligminister allerede i oktober forrige år ønskede byggestøtteloven såvel som leje-loven forlænget til 1. april 1955. På det tidspunkt var der ikke mange her i tinget, der havde nogen mening om omfanget af det senere fremsatte forslag til lov om boligforholdene; havde man haft det, var man vel næppe gået så stærkt imod ministerens ønske om forlængelse til 1. april 1955. Man ville, som det vil erindres, kun gå med til en forlængelse til kalenderårets udgang.

Efter at man har set det meget omfattende lovforslag og det materiale, der er fremsendt til udvalgets medlemmer, tror jeg ikke, at nogen i udvalget vil mene, det er muligt at nå vejs ende inden årets udgang, hvis man da erkender, at det materiale, der kommer udefra, har krav på en saglig vurdering.

Vi er bekendt med, at udvalgets formand med udvalgets sanktion havde plan-

lagt en række heldagsmøder i september. Det viste sig imidlertid, at denne plan ikke kunne overholdes alene af den grund, at der netop på dette tidspunkt blev stillet særlig store krav til flere af udvalgets medlemmer, der tillige deltog i udvalgsforhandlingerne om regeringens valutaplan.

I forbindelse med de særlige økonomiske foranstaltninger, der blev resultatet af disse forhandlinger, skete der nogle ganske afgørende ændringer i den gældende byggestøttelov; man gennemførte i realiteten princippet i kapitel 28 i forslag til lov om boligforholdene, idet man ændrede formen for statens tilskud til boligbyggeriet, således at det ydes som et fast årligt driftstilskud. Desuden gennemførte man ministerens lovforslags idé om, at statsstøtten forbeholdes det byggeri, der opføres for den del af befolkningen, som loven i sin tid var tænkt at skulle hjælpe. Den byggestøttelov, som den højtærede indenrigs- og boligminister i dag ønsker forlænget, er altså ikke helt den samme lov som den, der blev forlænget til årets udgang.

Desværre er boligbyggeriets arbejdsvilkår blevet meget usikre. Byggestøttelovens forlængelse til udgangen af 1954 i forbindelse med de økonomiske foranstaltninger, der blev gennemført i september, bevirkede, at byggeerhvervenes hidtidige arbejdsgrundlag blev afkortet med 3 måneder. Jeg finder, at det ville have været bedst, om man allerede dengang kunne have accepteret den yderligere forlængelse, som vi behandler i dag. Derved ville man i nogen grad have imødegået den usikkerhed, der nu råder; jeg er bange for, at perioden fra 1. oktober til årets udgang, når det drejer sig om at disponere med hensyn til boligbyggeriet, betragtes som en død periode, for hvilken man ikke kan tilrettelægge noget, fordi man skønner, at der måske kommer en helt ny situation fra 1. januar 1955.

Når denne usikkerhed råder i byggekredse, er det også, fordi de ærede ordførere, i hvert fald venstres og det konservative folkepartis, temmelig klart har givet udtryk for, at den højtærede indenrigs- og boligminister ikke bør være altfor optimistisk. Jeg minder her om, at det ærede medlem hr. Aksel Møller temmelig klart sagde dette i sin ordførertale i maj, hvori han erklærede, at det lovforslag, der da forelå, efter ud-